

altre màgich poderós.—Y qué buscáu douchs?—Obríume la porta y vos ho diré.—No pot ser, si arribava moriríam los dos.—No tingáu por, ja he dit que altre màgich me protegeix y ademés so lo príncep heréu de la corona que necessitu saber un secret. Muda quedá un moment la dona y després de llarga pausa digué: ¿puch créurer lo que m' acabéu de dir?—Baix paraula d' honor ho repetesch y si no basta..... desfá sa espasa, que tenia l' escut real, y la tira per la finestra, dient aquesta respón de mon honor.

Obra la dona la porta y entra lo príncep tan mal parat com los últims successos l' havian deixat: aquella enterada de moment per lo príncep y compadescuda de sa situació procura aliviar son estat en quant li es possible y promet buscar la manera de fer descubrir al gegant, son marit, lo que tan desitja 'l príncep só es saber lo secret del amor de las tres taronjas. No obstant creu exposat provocar la gegant ab la presència del príncep, de quals resultats no s' atreveix á respóndrer la bona dona, y li aconsellá que quedia escondit dintre d' una arca antiga de la que ella sola guardava la clau, y dientli no temés per quant sentís durant la nit.

Efectivament aixís entesos y amagat lo príncep, trucá lo gegant la porta á la mitja nit y comensa per donar indirectas á sa muller de que aquella nit menjarian carn de cristiá; aquesta lo disuadi y procurá atiparlo bè de quant en una caldera li tenia preparat y, fentli véurer un espirituós licor de que n' era molt gurmant lográ distraurerlo y ferlo anar al llit. Una vegada fet lo primer son aparentá la mestressa un gran esglay ab lo que despertantse lo gegant li diu:—Qué tens ara?—Res, respón ella, estava somiant que 't tenian de matar perque no sabías dir al Rey com se havia de fer per trovar l' amor de las tres taronjas.—¿Per aixó t' espantas? no tindrian de matarme, nó.—¿Qué ho sabs?—No tinc de saberho, si acás tindrian de matarme per no voler dirho pero no per falta de tenirne coneixements....—Digasmho douchs, tinc curiositat de saber aquest secret.--Que n' has de fer, es un xich llarch y tinc son.—Res, pero ja sabs que som las donas quá la curiositat ens mou; vamos, donam aquesta satisfacció.—T' ho explicaré ab la condició que no 'n farás may cap us y que sols quede dit dintre aquesta cambra.—T' ho juro, los meus llabis no repetirán lo que m' expliquis.

(*Seguirá.*)